

Concurrentiebeding. Wat zijn de (wettelijke) regels?

In de arbeidsovereenkomst bij de eerstelijns praktijken wordt vaak een concurrentiebeding opgenomen. De achterliggende gedachte is dat een medewerker die vertrekt niet in de nabijheid van de "oude" werkgever een eigen praktijk opent en/of een deel van de patiënten uit de oude praktijk kan meenemen.

Is de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd aangegaan met een meerderjarige werknemer en is het beding schriftelijk aanvaard, dan is het rechtsgeldig overeengekomen. Als een beding een werknemer in belangrijke mate belemmert om elders in dienst te treden, dan kan de rechter de duur en geografische omvang eventueel beperken, en het beding zelfs vernietigen.

Uitgangspunt is dat in een contract voor bepaalde tijd geen concurrentiebeding mag worden opgenomen, tenzij er sprake is van een zwaarwegend bedrijfsbelang.

Is er geen motivatie in de arbeidsovereenkomst opgenomen? Dan is het beding in ieder geval nietig.

Tijdelijke arbeidsovereenkomsten

Een concurrentiebeding is in een tijdelijke arbeidsovereenkomst in principe niet toegestaan. Dit is vanaf 1 januari 2015 in de wet geregeld. Er is een uitzondering bij een zwaarwegend bedrijfsbelang. Dan moet de motivatie voor het beding in de arbeidsovereenkomst worden opgenomen en van toepassing zijn op het moment dat de arbeidsovereenkomst wordt aangegaan en nog steeds van toepassing zijn op het moment dat er een beroep op het beding wordt gedaan (na vertrek van de medewerker).

Om te spreken van een zwaarwegend bedrijfsbelang, dient de werknemer specifieke werkzaamheden te verrichten of een specifieke functie te hebben. Voor deze werkzaamheden of functie heeft de werknemer van de werkgever specifieke kennis of bedrijfsinformatie gekregen. Als de werknemer deze informatie of kennis toepast in een nieuwe functie bij een andere werkgever, dan zou de werkgever hierdoor benadeeld worden.

Zeer vermoedelijk kan het verrichten van logopedische werkzaamheden niet worden geclassificeerd als specifieke werkzaamheden of functie. Er zijn namelijk richtlijnen en gedragsregels die landelijk gelden. De werkwijze zal landelijk dan ook nagenoeg gelijk zijn. We spreken in dit verband over zeer vermoedelijk omdat er nog geen jurisprudentie is voor de logopedische zorg.